

STUDENTEN WEEKBLAD

19e JAARGANG.
No. 9.

REDACTEUREN:
MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER, A. J. ODINOT, P. K. VAN MEURS, G. NAEFF,
E. J. GRATAMA SZN., B. D. H. TELLEGEN, MEJ. E. G. F. W. VAES.
VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
30 NOV. 1916.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4,—, BIJ VOORUITBETALING / 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Rede gehouden door den President van de Societeit Phoenix, den heer W. Six Jzn., bij gelegenheid van den Diës der Societeit Phoenix, op Donderdag 24 Nov. 1916.

D. V. S. V.

Toespraak gehouden door de Presidente Mejuffr. H. J. Kruseman, bij gelegenheid van de Bestuurs-Overdracht. Intree-Rede van Mejuffr. E. Zeeman. Bestuurssamenstelling.

Vereenigingsleven.

Sanctus Virgilius, door T.

Gedachten en Gedichten.

Herfstschemer, door A. F.
Herfstwoud, door A. F.
Zon, door A. G. M. Jr.
Avond op het water, door A. G. M. Jr.

Boekbespreking.

Ruize-Rijmen, door Q.
Handboekje der Practische Fotografie, door A. G. M. Jr.

Ingezonden.

Nogmaals, en nu ten laatsten maal, de S.W.-Belletrist door W. J. G. Paardekooper.

Technische Hoogeschool.

Vervolg Nieuw-ingeschrevenen. 1916-17.
Roosterwijziging.
Examenverlof.
Mededeelingen.

Correspondentie.

Agenda.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN PRESIDENT VAN
DE SOCIETEIT PHOENIX, DEN HEER
W. SIX JZN.,
BIJ GELEGENHEID VAN DEN DIËS DER
SOCIETEIT PHOENIX,
op Donderdag 24 November 1916.

Mijne Heeren!

Nog is nauwlijks het gedreun van de twaalf doffe slagen, die het nieuwe Phoenix-jaar aankondigden, weggestorven, nog zijn onze oogen niet goed aan het licht van dit jaar gewend, of reeds velen onder U zijn al haast weer de plechtige oogenblikken van het afsterven en wedergeboren worden onzer Phoenix vergeten.

Gij allen wacht met ingehouden spanning op de jolige feesten die ge zoo straks zult kunnen voortzetten ter eere van onzen pas geboren Phoenix. En toch ben ik er van overtuigd, dat de sombere slagen die ons tegelijkertijd aankondigden het scheiden van het oude jaar en het begin van het nieuwe, dat die sombere slagen bij velen onder U de fijnere snaren van het gemoed hebben doen natrillen, dat op dit oogenblik velen onze afgestorven Phoenix herdenken, sommigen met weemoed, maar zeer zeker ook velen met vreugde over het afgelopen jaar.

We zijn op dit oogenblik midden in de feestvreugde van het 14de Lustrum. Zeventig jaar lang hebben onze leden in de heiligdommen van den vogel Phoenix, diens bescherming gevonden, en nog steeds blijft hij ons zijn bescherming wijden.

Mijne heeren, ik wil niet te veel van Uw geduld vergen door de geschiedenis van deze zeventig jaren weer geheel voor U op te halen; maar alvorens ik overga tot de droge opsomming van de gebeurtenissen van het laatste jaar, wil ik toch nog even een blik werpen op het vijftal jaren, dat verliep sedert het vorige lustrum.

Dan moet ik in de eerste plaats wijzen op het feit, dat onze Phoenix in dien tijd haar heiligdommen aanzienlijk zag uitbreiden.

Het aantal geregelde eters op onze Societeit was in de laatste jaren schrikbarend toegenomen. Geen wonder was het dus, dat zich hoe langer hoe dringender de noodzakelijkheid tot uitbreiding deed gevoelen, een wensch van velen, die in den loop der tijden steeds groeide.

Reeds in 1908 waren plannen tot uitbreiding gemaakt, die echter toen nog niet werden uitgevoerd. Eindelijk nadat in 1913 steeds drukkender het gebrek aan plaatsruimte werd gevoeld, konden deze plannen weer worden ter hand genomen.

Reeds spoedig werd nu met de verbouwing begonnen, een verbouwing, die onze Societeit naast een belangrijke uitbreiding en verbetering der keuken ook een nieuwe biljartzaal heeft gebracht. De oude biljartzaal moest voortaan als eetzaal dienen, zoodat daardoor de middenzaal absoluut van eters kon worden gezuiverd. Reeds tijdens het Corpslustrum in 1913 werd het eerste feest in de toekomstige biljartzaal gehouden, maar de officieele opening had pas op den 8sten November plaats. Spoedig zou blijken, dat de verwachtingen die velen van deze uitbreiding hadden gekoesterd niet werden teleurgesteld.

Toch ware het misschien uit een zuiver finantieel oogpunt beschouwd beter geweest indien de verbouwing nog wat was uitgesteld. Want toen in 1914 de mobilisatie velen onzer leden en vooral vele trouwe bezoekers onzer Societeit opvorderde, zou blijken dat de exploitatiekosten voor het zooveel kleiner aantal leden te groot waren, zoodat met verlies werd gewerkt. En daar er reeds in het Lustrumjaar 1913 door verschillende oorzaken een aanzienlijk tekort was geweest, was het geen wonder dat de finantieele toestand in 1915 allesbehalve gunstig kon worden genoemd. Daarbij kwam nu dat exploitatiekosten en de schuldenlast door deze uitbreiding aanzienlijk waren vermeerderd, zoodat ook zwaardere finantieele offers van onze leden moesten worden gevraagd. Velen echter zullen dit met genoegen hebben over gehad voor hetgeen door deze verbouwing aan meerdere gezelligheid werd geboden.

Toch is het mij niet mogelijk hier te zeggen dat de laatste vijf jaren een tijdperk van grooten voorspoed voor onze Societeit zijn geweest, maar met te meer genoegen kan ik hier er op wijzen, dat de vooruitzichten voor de toekomst goed zijn. Een woord van hulde is hier op zijn plaats aan onzen vorigen thesaurier den heer Van Doorninck, die er gedurende het afgelopen jaar in slaagde, de post Crediteuren der Societeit met een zeer aanzienlijk bedrag te verminderen. Hij gaf daarmee den weg aan om onze Societeit weer tot een bloei te brengen, zooals ze die vroeger had gekend. Het doen aflossen van de hooge kroegbeeren om daarmee de Crediteurenrekening te kunnen verlagen, moest voortaan het doel van onze thesauriers zijn. Ik wil er hier dan ook nogmaals op wijzen, dat het geregeld afbetalen een plicht is van al onze leden en tevens de eenige mogelijkheid tot het instandhouden van het eigenbeheer, waarvan zij zelve de voordeelen dragen.

Toch mag ik U ook weer niet een al te sombere voorstelling geven van de finantieele toestand op dit oogenblik. Ik kan hier met blijdschap het feit noemen dat de maandelijksche omzet in September van dit jaar grooter was dan ooit te voren. Al is dit natuurlijk deels te wijten aan de algemeene prijsstijging, toch kan het zeer zeker als een

gunstig teeken worden beschouwd. En waar het steeds grooter wordend aantal militaire verloven steeds meer oude trouwe bezoekers van deze lokalen hier terug brengt, ben ik er van overtuigd dat onze Phoenix met dit lustrum een nieuw roemtijdperk tegemoet gaat.

Mijne heeren, nog enkele oogenblikken van Uw geduld wil ik hier vergen om de gebeurtenissen van dit jaar in chronologische volgorde voor U op te halen.

Nadat den 26sten November van het vorige jaar de Heer Stoop aan het eind van een tweedaagsch feest in een geestige Diërede met het oude jaar, een tijdperk van vijftigjarig eigenbeheer had afgesloten en het nieuwe jaar had ingeluid, barstte men in jolige feestvreugde los, die nog verhoogd werd door de aanwezigheid van enkele cabaretartisten. Deze avond sloot de reeks van feesten waaraan de eerste maanden na de vacatie gewoonlijk zoo rijk zijn.

Voor de meeste leden ongemerkt, ging ook dit jaar weer het St. Nicolaasfeest, waaraan een 800-tal Delftsche kinderen deelnamen, voorbij.

Den 17den November werd de Almanak uitgereikt, die 's middags door de vice-president der Almanakredactie, op de officieele tafel in de middenzaal, met een zeer toegejuichte „Bloenkool-speech" werd aangeboden. Dien avond hield de president der redactie een rede waarbij slechts weinig niet-officieele menschen aanwezig waren. Misschien was dit gebrek aan enthousiasme te wijten aan de algeheele afwezigheid van professoren, die andere jaren zoo dikwijls de vroolijke stemming op dezen avond kwamen verhoogden.

Met de Kerstvacantie begon een tijdperk van eenzaamheid voor onze Phoenix, een tijdperk dat ook na de vacatie voortduurde. Zelfs een whist- en biljartconcours, begin Februari gehouden, was niet in staat veel animo onder de leden te verwekken.

Intusschen had den 20sten Januari een bestuurswisseling plaats gehad, waarbij de heer Groote aftrad als thesaurier en in zijn functie werd opgevolgd door den heer van Doorninck.

Den 1sten Maart vertrok de directeur, den heer Lübbert. De groote uitbreiding van het bedrijf in de laatste jaren, was de oorzaak, dat de leiding te veel van de krachten van den heer Lübbert ging vergen. Hij werd opgevolgd door den toenmaligen zaalchef den heer Roelofsen.

In Maart werd de Phoenix, die van verveling reeds haast was ingesluimerd, daar hij de laatste maanden vrijwel niet meer te zien had gekregen dan de geregelde eters, die er een sport van schenen te maken, in de kortst mogelijke tijd hun magen te vullen en deze lokalen te verlaten, — werd onzen Phoenix plotseling wakker geschrikt door enkele feesten.

Het begon den 3den Maart met de wijnverloting en krantenverbranding. Vooral het „eerste jaar" was bij de wijnverloting goed vertegenwoordigd en vocht met de gebruikelijke heldenmoed tegen de slechts weinige verdekt opgestelde ouderen. Bij de daarna volgende krantenverbranding gingen enkele eerste-jaars zwemmen om in de Delftsche wateren hunne verhitte hoofden wat te verkoelen.

Den 7den Maart gaf Apollo een grootsche uitvoering, waarnaar de arme Phoenix reeds zoo dikwijls had verlangd in de eenzame oogenblikken, toen slechts de schoone muziek van de Apollorepetities tot haar doordrong. Wel een harde teleurstelling moet het voor haar geweest zijn toen zij tot het besef kwam dat deze repetities geen voorbereiding waren voor een „Heerenconcert", zooals andere jaren dikwijls door Apollo op de Societeit was gehouden.

Beter wist de Schaakclub haar bescherming te apprecieeren, door het houden van tallooze gezellige oefenavonden op de leeszaal, waar het, naar men zegt, altijd even vroolijk toe ging.

Den 19den Maart hield Caroussel na haar uitvoering in de Manège een zeer goed geslaagd souper op de boven-eetzaal.

De Corpsdië, op den 24sten gehouden, sloot deze reeks van Maartsche feesten. De 's avonds gehouden diëscomedie viel door eenige grappige liedjes nogal in den smaak, maar eindelijk kreeg men er toch genoeg van; het tooneel werd bestormd en in het hevige gevecht dat zich ontspon, werd een groote verwoesting aangericht.

Den 1sten April trad de heer Stoop af als president van ons bestuur, hetwelk zich als volgt samenstelde:

J. J. Rutgers,	President.
F. W. C. Blom,	Secretaris.
N. H. van Doorninck,	Thesaurier.
B. R. van Lidth de Jeude,	Bibliothecaris.
H. A. van Nouhuys,	Comm. v. h. Consumabel.
W. J. de Kock v. Leeuwen,	Comm. v. d. Inventaris.
W. Six Jzn.,	Vice-Secretaris-Archivaris.

Wederom ging onze Phoenix een stillen tijd tegemoet. Met de grootste moeite wist ze haar van verveling zich sluitende oogen open te houden, om nog steeds waakzaam toe

te zien wat er in haar heiligdommen voorviel. Reeds spoedig moest zij aanzien hoe in deze lokalen, die door onze leden waren verlaten, de muizen uit hun schuilplaatsen te voorschijn kwamen, en tot vlak onder hare oogen zich waagden.

Gelukkig echter snelden twee onzer eere-leden, die als landstormer het geweer hadden leeren handteeren, te hulp en togen samen op jacht. Kort daarop werden er door het bestuur twee jonge katjes aangeschaft.

Den 21sten Juni had wederom een bestuurs-installatie plaats, waarbij de heeren Rutgers en Van Nouhuys aftraden en het bestuur als volgt werd samengesteld:

F. W. C. Blom,	President.
M. Elion,	Secretaris.
N. H. van Doorninck,	Thesaurier.
B. R. van Lidth de Jeude,	Bibliothecaris.
W. Six Jzn.,	Comm. v. h. Consumabel.
W. J. de Kock v. Leeuwen,	Comm. v. d. Inventaris.
W. Badon Ghijben,	Vice-Secretaris-Archivaris.

Zoo was dan langzamerhand voor velen de examentijd, die ze haast de Phoenix had doen vergeten, voorbij. Van de enkele dagen die er nu nog voor de vacatie overbleven, werd door velen gebruik gemaakt om nog eens duchtig feest te vieren. Enkel, die in dien tijd waren afgestudeerd en nu Delft gingen verlaten, namen hier afscheid van hun studententijd en van de vrienden die hen daarbij hadden omringd.

Zoo was de vacatie genaderd. Den 9den Juli werd de Societeit gesloten, en toen zij den 4den September weer werd geopend, kon ieder zien hoe de vacantietijd aan schrobben en boenen nuttig was besteed.

Dien openingsdag onthulde de president, de heer Blom een Phoenix, daar de oude trouwe vogel bij een der afscheidsfeesten voor de vacatie was verbrand.

Groot was de ontsteltenis en teleurstelling, toen zij zich na de onthulling vertoonde in de gedaante van een kalf met twee koppen. Gelukkig duurde deze gedaanteverwisseling slechts kort, want reeds den volgenden dag kon ieder haar weer aanschouwen, schooner dan ooit tevoren, haar beschermende vleugels uitbreidend.

Den 5den September begon de groentijd.

Dien middag kwam een schaar van over de honderd kaalkoppen zich voor het eerst in deze lokalen vertoonen. In de korte groentijd werd van de zijde onzer leden veel animo getoond.

Echter schijnt voor vele groenen de tijd te kort te zijn geweest om zich van schooljongen tot student te laten vormen, om in te zien wat onze Societeit aan gezelligheid biedt aan hen die tot hare geregelde bezoekers behooren.

Ook dit jaar werd er na de inauguratie op den 22sten September geen rijool gehouden, ook dit jaar werd deze uitbreiding van ons corps op de Societeit gevierd met een lunch op de boven-eetzaal, en met een zeer geanimeerd collation, waarbij ongeveer 250 deelnemers aanzaten.

Den 4den October had er al weer een bestuurswisseling plaats. Uit het bestuur traden de heeren Blom, Van Doorninck, Van Lidth de Jeude en De Kock van Leeuwen.

Het stelde zich als volgt samen:

W. Six Jzn.,	President.
M. Elion,	Secretaris.
J. J. Heyting,	Thesaurier.
E. M. van Berckel,	Bibliothecaris.
P. J. G. van Diggelen,	Comm. v. h. Consumabel.
W. Badon Ghijben,	Comm. v. d. Inventaris.
A. A. Escher,	Vice-Secretaris-Archivaris.

In October werden de biljarts grondig hersteld, waarna er op den 26sten dezer maand door Prof. Smith een biljartseance werd gehouden, die veler belangstelling oogstte.

De kroegjolen die na den groentijd volgden, werden goed bezocht en toen Laga op den 27sten October na de onderlinge wedstrijden, ook dit jaar weer de gebruikelijke kroegjool hield, waren er zelfs een aanzienlijk aantal eerste-jaars aanwezig.

Daar door het vertrek van vele ouderen de boven-eetzaal nog maar zeer dun bevolkt was, werd er op den 3den November een installatie gehouden, waarbij velen op deze eetzaal werden toegelaten en waarbij de wijn rijkelijk vloeide.

Het op den 10den November gehouden whist- en biljartconcours groeide op het laatste oogenblik nog tot een vrij geanimeerd feest; overigens ligt dit nog te versch in het geheugen om er hier veel over te zeggen.

De eerste weken na den groentijd waren rijk aan spontane feesten in intiemen kring op sherrywagen of dispuut gehouden. Alleen het eerste-jaar schijnt in den groentijd nog niet te hebben geleerd wat feestvieren is. Het feit dat tot op dit oogenblik nog slechts één eerste-jaars club zich hier installeerde, zegt genoeg. Eerste-jaars bemerkt ge dan

niet hoe de Phoenix U minachtend aanziet als ge 's middags voor het eten in de middenzaal aan leege tafeltjes samenschuult, ziet ge dan niet hoe ze U veracht omdat ge voor haar hier nog onbekenden zijt.

Zoo ben ik hier aan het einde van mijn verslag gekomen. Ge hebt wel gezien dat het onze Societeit niet altijd even voorspoedig is gegaan. Maar toch ben ik er van overtuigd dat gedurende deze feesten velen bij zich een gevoel van dankbaarheid zullen voelen opkomen, een gevoel van dankbaarheid jegens de oprichters van deze Societeit, die zeventig jaar geleden onzen Phoenix tot hun beschermmer kozen en jegens de oud-bestuurderen die gedurende deze zeventig jaar steeds de belangen van onze Societeit wisten te behartigen.

Mijne heeren laten we er allen zooveel het in ons vermogen ligt toe bijdragen, om het tijdperk van minderen voorspoed hier te doen eindigen, laten we allen er voor zorgen dat we met dit 14de Lustrum een toekomst tegemoet gaan waarop onze Phoenix later eens met trotsch zal kunnen terug zien. Ik eindig hier met een dronk op de eeuwige bloei van onze Societeit.

D. V. S. V.

TOESPRAAK

GEHOUDEN DOOR DE PRESIDENTE
Mejuffr. H. J. KRUSEMAN,
BIJ GELEGENHEID VAN DE BESTUURS-OVERDRACHT.

Eere lid, Eere-bestuursleden en Leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Nu ik weldra weer als gewoon lid in Uw midden zal weerkeren, wil ik van de laatste oogenblikken, die ik nog aan deze zijde van de tafel sta, gebruik maken om nog eenige questies aan te roeren.

Uit het jaarverslag hebben wij zoo juist de belangrijkste gebeurtenissen gehoord. In den loop van dit jaar heeft de Club even als alle jaren weer veranderingen ondergaan, die al komen ze in het jaarverslag niet zoo uit, toch zeker merkbaar zijn. Toen ik 3 jaar geleden voor het eerst in het bestuur kwam, verflauwde de belangstelling der leden voor de Club, na de bloeiperiode, die op het Lustrum volgde, steeds meer, vooral bij de oudere jaars; dit was zelfs zoo, dat onder hen geen penningmeesteresse was te vinden. Langzaam aan is het interesse in de Club weer ontwaakt. Maar de periode, die toen volgde is geen eervolle bladzijde uit de geschiedenis van de D. V. S. V. De verschillende groepjes leden, die ten deele door gebrek aan belangstelling, eenigzins buiten het Clubverband waren gekomen, trachtten hunne plaatsen weer te heroveren. In dien tijd zijn veel goede bedoelingen en handelingen over en weer fout uitgelegd!

Toen kwam het Lustrumjaar en met het Lustrum is de Club een nieuwe periode begonnen. Dat het Lustrum zoo goed geslaagd is, danken wij, naast de zorgen van de Lustrum-Commissie, voor een heel groot deel aan de spontane medewerking van alle leden. Ieder voelde zich een deel van het geheel, de Club, en niet in de eerste plaats een deel van eigen groepje. Door deze uiting van één zijn, hebben wij allen weer gevoeld hoeveel de Club voor ons is en kan zijn. De prettige samenwerking die tusschen Bestuur, Lustrum-Commissie en leden bestond, maakt dat mijn herinneringen aan dit bestuursjaar, waarin ik vele fouten weet, toch goede zijn.

Veelal zien wij in de Clubs één of twee jaar na een lustrum een inzinking, zooals ik dit voor de D. V. S. V. zoo juist ook aantoonde. Zal dit na ons 2e Lustrum weer gebeuren? Wij ouderen hebben het de vorige keer nog meegemaakt, laten wij er voor waken!

Toen ik het praesidium aanvaardde, heb ik de medewerking der leden in den ruimsten zin gevraagd en meer is dit ons gegeven. Ik hoop dat gij voort zult gaan met uw bezwaren bij uw nieuwe Presidente te komen, zooals gij vooral de laatste maanden bij mij deed. Gij allen hebt het nieuwe bestuur uit ons midden aangewezen als de geschiksten om de D. V. S. V. te leiden en te vertegenwoordigen, dan kan ik wat de samenwerking aangaat, de toekomst rustig tegemoet zien.

Mede-Bestuursleden!

Voor ik eindig, wil ik U beiden hartelijk bedanken voor de prettige wijze waarop wij dit jaar samengewerkt hebben, en voor de hulp en steun die gij mij steeds gegeven hebt.

Mej. Zeeman, hoewel wij in opvatting over sommige punten nog al verschillen, draag ik toch het praesidium met een gerust hart aan U over. Ik heb U in dit jaar leeren kennen als een goed bestuurslid en ik vertrouw, dat ge de moeilijkheden, die elke nieuwe presidente de eerste maanden leert kennen, zult weten te overwinnen!

Mej. Snethlage, Gij sluit evenals ik, van avond een deel van uw studententijd af, ik hoop dat ook Gij steeds met prettige herinneringen aan dit jaar zult denken.

Wat de nieuwe secretaresse en penningmeesteresse aangaat, beiden hebben getoond, heel veel voor de D. V. S. V. te voelen, wij behoeven slechts aan het L. U. S.-bestuur gedurende het Lustrum te denken.

Voor ik mijn hamer neerleg wil ik U leden der D. V. S. V., hartelijk dank zeggen voor het groote vertrouwen, dat Gij steeds in mij gesteld hebt en voor de bijzondere aangename medewerking, die ik van U mocht ondervinden. Gij hebt mij hierdoor in de gelegenheid gesteld, eenigzins te toonen hoeveel de Club steeds voor mij geweest is.

Met dezen hamerslag dechargeer ik Mej. Zeeman als secretaresse en mijzelf als presidente en installeer Mej. Zeeman in mijn plaats. Dat de D. V. S. V. onder haar leiding een jaar van bloei tegemoet moge gaan!

24 Nov. 1916.

INTREE-REDE VAN Mejuffr. E. ZEEMAN.

Leden der D. V. S. V.

Het is een algemeen wenschelijke gewoonte, om vóór het beginnen van een nieuw jaar eens terug te zien en te bedenken wat er alzoo in het oude jaar gebeurd is; wat we hebben gedaan en wat we hebben nagelaten. We wiken en we wegen en we zijn gelukkig als we zien, dat het goede het overwicht heeft, als we met een gerust geweten kunnen zeggen: Het is een goed jaar geweest.

Zoo staan we nu hier en we zeggen het ronduit: Het was een goed jaar voor de Club. Want was het niet in waarheid een jaar van groei en van bloei, juist datgene wat door ieder steeds voor de Club wordt gewenscht.

De groei van de Club, dat is iets waar we weinig of niets aan kunnen doen, dat komt zoo, of dat komt zoo niet, daar helpt ons werken niets voor, maar de bloei van onze vereeniging, daar hebben we allemaal aan mee moeten werken, alle leden gezamenlijk en daarom mogen we dan ook allen deelen in de vreugde daarover. En ik geloof, Mejuffrouw Kruseman, dat gij U het meeste van ons allen daarover verheugen mag, Gij die zoo steeds met uw gedachten bij de Club was, die aldoor weer bedacht hoe ge toch maar het beste voor onze Club kondt handelen.

Wij danken U allemaal Mej. Kruseman, voor alles wat ge voor de Club zijt geweest.

Wat is er veel gebeurd dit jaar, wat zult ge U veel te herinneren hebben en wat zult ge dikwijls aan dezen tijd terugdenken als, naar ik hoop, iets heerlijks.

En zeker is het iets heerlijks, om als ge met hart en ziel gewerkt hebt, te merken dat uw zorgen niet voor niets zijn geweest, dat ge iets hebt bereikt van hetgeen ge voor oogen hadt, dat er vooruitgang is in de goede richting,

Dat het U vreemd zal zijn om morgen en overmorgen de zorg voor de club in andere handen te weten, dat begrijpen we allen. Alles wat voorbij is laat een weemoedige leegte achter, maar daarbij komt de blijde herinnering, en deze wint het zoowel in sterkte als in duur.

En ook persoonlijk wil ik U bedanken; want niet alleen was de samenwerking tusschen ons allerprettigst, maar wat ik van U heb geleerd dit jaar, dat is te veel goeds om op te sommen.

Het is dan ook een heerlijk gevoel voor mij, in het komende jaar, waarin ik Uw plaats moet innemen zeker te zijn van Uw steun en hulp, zoodra ik dien maar noodig heb.

Mej. Kruseman, ik kan U niet het insigne van eerebestuurslid als iets nieuws aanbieden, dit eere-teeken is door U reeds eerder verworven, hier is het voor ons zoo kostbare kleynood terug, de twee veelzeggende jaren 1915-16 zijn bij de andere ingegraveerd.

Ik ben ervan overtuigd dat deze cijfers steeds zullen blijven een herinnering aan een mooie tijd uit uw leven.

Voor U, Mej. Snethlage, hoop ik dit eveneens en ik geloof zeker dat ook voor U dit bewaarheid zal worden.

Mag ik U hierbij het insigne overhandigen en U meteen bedanken voor de goede verhouding die dit jaar ook tusschen ons heeft bestaan.

— En nu het jaar dat komt.

Laat ik beginnen met alle leden ook namens mijn medebestuurleden te danken voor het groote vertrouwen dat gij ons toont, door ons als bestuur te verkiezen.

Dat ik hoop, dat dit jaar de samenwerking in het bestuur weer even prettig mag zijn, spreekt natuurlijk van zelf. En ook behoef ik haast niet meer te zeggen, hoe wij rekenen op de medewerking van de leden, want ook dit spreekt van zelf.

Dus blijft alleen nog over de verhouding van de leden onderling. En hebben we werkelijk geleerd het: „samen te studeeren?” Geven we elkander wel iets van hetgeen wij in Delft gevonden hebben, laten wij de anderen ook wel meegenieten van de mooie zijde van onze studie, of vergenoegen we ons, elkaar lastig te vallen met opmerkingen: „Het is bar, vanmiddag moest ik ruim een uur op assistentie wachten” en dergelijke kleinigheden.

Ons oude clublied zegt het zoo mooi, zult ge het allen nog eens goed in uw gedachten opnemen en dan niet deze eenen zin maar ook het geheel:

„Hoog en machtig
Stellen wij ons ideaal”.

Laten we dit vasthouden, laten we het opvolgen en vooral laten we er naar handelen.

We moeten ons willen geven, en zoodra als we dit van beide kanten willen, dan zullen we veel, veel meer aan elkaar hebben, dan zullen we zeker samen-werken, samen-studeeren, samen-jong zijn.

Natuurlijk komt dit ook de club ten goede, al was het alleen maar, dat er weer lezingen werden gehouden. Iets vertellen over een interessant deel van je studie, kan toch niet zooveel moeite kosten.

We rekenen dus op U allen om dit tijdperk, na een bloeiperiode in de club, niet een reactie te laten worden.

Misschien hebben de eerste jaars zoeven toen ik over de groei der D. V. S. V. sprak wel gedacht: „Dat hebt ge aan ons te danken”.

Maar met zoo'n makkelijk verworven zegen moet ge niet tevreden zijn; niet quantitatief maar kwalitatief, om een technogen-spreekwijze te gebruiken, moet ge wat in de club willen beteekenen.

Tot nu toe moet ge wel een vreemde indruk van de Club hebben gekregen; niets dan plezier, niets dan fuiven, maar ik hoop erg, dat ge toch onder alle vreugde ook eens een ernstig tintje hebt opgemerkt, dat tusschen alle dolle uitgelatenheid ge ook al wel de degelijke kant hebt gezien.

We weten nu, dat velen van U flink mee kunnen pretmaken, maar zullen we nu ook wat aan U hebben in ons dagelijks leven?

Ge zijt zoo velen in aantal, dat het U zeker niet moeilijk zal vallen met U allen, de goeden naam van Uw jaar te vestigen en hoog te houden, maar dan moeten niet zooals tot nu toe, de helft achterblijven en nooit op de Club komen, ik zou haast zeggen: de omgang met niet-jaargenoten mijden. Hoe eerder ge uw eigen plaatsje op de Club hebt, hoe prettiger is het ook voor U. Wij leeren U des te gauwer apprecieeren, gij leert ons kennen, en zult de Club op prijs gaan stellen, dan zal zij langzamerhand die onmisbare band van gezelligheid worden, die wij haar allen wenschen.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

E. Zeeman, Presidente.
N. Nelemans, Secretaresse.
B. de Lint, Penningmeesteresse.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

VAN EEN GOEDE BEKENDE.

Heden verscheen een nieuw werk van

H. SALOMONSON

De Collage van Ferdinand Volnay,

2 dln f 4,90.

Een levensbeeld, een uitbundig geroemd boek
===== van hooge literaire waarde. =====

Dit boek zij zijn vele vrienden te Delft warm aanbevolen.

Voorhanden bij de

Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 30 NOVEMBER 1916. No. 9.

VEREENIGINGSLEVEN.

Sanctus Virgilius.

Dinsdag 21 Nov. hield dr. Gerard Brom in zaal 32 een lezing over Tolstoi. Behalve voor de leden van „Sanctus Virgilius” en hunne introducés, was deze vergadering ook toegankelijk gesteld voor studenten van elke geloofs-overtuiging, waarvan druk gebruik was gemaakt.

Na een korte toespraak tot den spreker en de aanwezigen, waarin hij het doel dezer meer algemeen toegankelijke vergaderingen uiteen zette, gaf de president, de heer P. A. M. Siebers, het woord aan dr. Brom.

In het eerste gedeelte zijner rede gaf spreker een schets van het leven van Tolstoi.

In het tweede gedeelte zijner lezing behandelde dr. Brom de werken en theorieën van Tolstoi.

Hij toonde aan, onder verwijzing naar de levensbeschrijving door den Franschman De Vogue, dat er in Tolstoi's geheele leven doorlopend een zucht naar reactie is.

Omringd van cultuur en weelde, voelde hij zich aange-trokken door eenvoud en beschouwde landarbeid als ideaal, hij preekte lijdzaamheid, omdat hij zelf driftig en heersch-zuchtig van aard was.

Hij verloor geheel uit het oog dat hij niet mocht generaliseeren; alhoewel hij zelf veel last van overdreven cultuur had, was dit nog niet het geval met zijn medeburgers en miste dus zijn verheerlijking van het plattelandleven zijn voornaamste reden van bestaan. Hij veroordeelt den staat in het algemeen, omdat de Russische niet deugt, orthodoxisme, omdat groote Russische heeren, die zich niet goed gedroegen, orthodox waren. Een ander groot gebrek was, dat hij vreeselijk oppervlakkig was. Zonder blikken of blozen verklaart hij alle godsdiensten bestudeerd, alle boeken van de Synode gelezen te hebben, en hij matigt zich een oordeel aan over kunstenaars op allerhande gebied, een oordeel dat bijna altijd een vonnis of veroordeeling is. Hij doet zich kennen als een kunstenaar, die zonder eenige zelfkritiek is, die wel scherp waarneemt, maar sterk overdrijft en slecht redeneert en in zijn boeken treft men dan ook telkens andere theorieën aan.

Zijn succes dankt Tolstoi in de eerste plaats aan zijn boeiende taal; maar dit succes en het groote aantal volgelingen, dat hij had, toont ook aan hoe weinig personen zelf denken; dat de groote menigte vaak het gezag van tientallen geslachten verwerpt om op gezag van één enkel persoon zonder eenig onderzoek iets anders te aanvaarden. Het feit, dat hij strijdt en stof opjaagt is ook een der factoren van zijn succes en zijn excommunicatie door de Russische Synode en het verbod van de censuur, dat de verspreiding van zijn werken trachtte te verhinderen, waren een groote reclame voor hem en zijn theorieën.

Aan den godsdienst heeft gij meer kwaad dan goed gedaan, hij neemt het gezag van den Bijbel aan maar dit verhindert hem toch niet om dezen op vele punten aan te vallen. Hij wendt zich af van de kerk, omdat deze het ideale niet bereikt en predikt een soort Christendom, dat hij overigens zelf niet na volgde en dat zoo onbereikbaar hoog staat, dat het iedereen moet afschrikken. Intusschen moet erkend worden, dat al was Tolstoi geen scherp, logisch denker, hij toch een groot kunstenaar was met edele bedoelingen, die zich omhoog werkte naar de waarheid zonder deze te bereiken, maar van wien het betreurd moet worden, dat hij den vasten ondergrond van het geloof miste.

De aandachtige stilte, waarmede het talrijke gehoor deze keurige lezing volgde, bewees, evenals het daverend applaus aan het slot, hoe dr. Brom allen had weten te boeien.

Met een kort dankwoord sloot de president deze goed geslaagde vergadering.

T.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Herfstschemer.

Over het zomerloof, dat gelig groen is
in 't bleeke licht, hangt wijd gespreid een net
van spinrag. Ver in 't bosch glanst violet
de schemer, die er in dit laat seizoen is.

Op 't kleine plein, dat reeds aan 't overgroên is
met klit en slingerplant, rust het skelet
van oude populier, die half verplet
de witte armen strekt, waar nog het gloên is.

Van avondlucht, waartegen eens zoo trotsch
zijn wijde kruin zich hief en speelde
met zeeëwind in zacht vertrouwd gefluister.

En vreemd ligt nu zijn lijf als witte rots
tegen de bosch- en avondluchte-weelde
als een weemoedig beeld van vroegren luister.

A. F.

Herfstwoud.

Voor M.

Kom als de bladeren sterven
in de vrede van 't herfststille bosch
als op vochte tapijten van mos
teedere goudglanzen zwerven.

Boven de bruingeel verven
van de boome' in weemoedigen dos
vlamt de meidoorn met vurigen tros
... in het woud waar de bladeren sterven.

A. F.

Zon.

't Is of alles leeft
En juicht en beeft
van fel verlangen
om op te vangen
Een enkele blik van goedheid uit Gods oogen
En stil vol aandacht, dragen de margerieten
hun gouden harten naar den hoogen.

A. G. M. Jr.

Avond op het water.

Zacht ruischende koeltezucht
Wiegelend klotsgerucht.
U is ten allen tijd
Mijn vragend hart gewijd
Kind als ik ben.

A. G. M. Jr.

BOEKBESPREKING.

RUIZE-RIJMEN, van CHARIVARIUS.
2e Bundel.

Wie ze nog niet gelezen hebben in de „Nieuwe Groene”, moeten deze Ruize-Rijmen stellig lezen; wel zijn ze niet alle even fijn van geest, even oorspronkelijk van vinding; maar met de meeste kan men zich amuseeren om hun jolige spot, hun rake kritiek; in enkele is te genieten aan verrassende humor en scherp maar fijn sarcasme.

Hij lijkt ze uit zijn mouw te schudden, te vlug soms, deze vlotte dichtseltjes van kritisch afkeuren, oprecht bewonderen of diep meevoelen met de op 't oogenblik geleden ellende.

Hoe weinig gechargeerd en toch treffend bitter is zijn „Meilied der Moeders” naar aanleiding van verleende hulp aan en „zeer geschikte” betrekkingen voor verminkte soldaten (opgedragen aan allen die 't goede in den oorlog nog weten te waardeeren.) Hier volgen de 2 laatste coupletten.

Als de Mei komt
Ben ik blijde
Is mij 't harte
Licht en warm
Want mijn kind, zoo-
als men zeide
Heeft dan weer
zijn armen, beide
Want hij krijgt zijn
Houten arm.

Als de Mei komt
Ben ik blijde
Want de wolf blijft
van de deur;
Met het oog op
Dure tijden
Zal 'k mijn.... blind.... kind...
op doen leiden
Tot een eerste-
klas masseur....

Zoo nu en dan komt, zooals hier, dit meer lyrische bij hem boven; hoewel hij van zichzelf zegt (bij 't idee dat hij sonnetten zal gaan maken):

Let op hoe ik bladen en bladen
Met droeve sonnetten bedruk.
Ik zing van de wee-witte waden
En 'k dicht van het wondre geluk
Ik — nuchter als planters van Deli
En flink als de zoons van de Koo
Ik kweel van de lelie!
(Terwijl ik toch veel lie-
ver rijmde op Kuyper, enzoo.)

Maar wanneer hij 't geeft is 't ook een noodzakelijkheid voor hem, en is 't dus natuurlijk, niet sentimenteel.

Bijv. zijn brief van een jonge blinde: (couplet 1, en 3.)

Mijn lief, je moet mij niet meer wederzien,
Je moet mij nu dit nieuwe leed besparen
Bedenk, ik moet mijn looden last misschien
Nog jaren dragen, — lange, lange jaren.

— — — — —
Nu ben ik oud, al ben ik twintig jaar
Ik heb geen enkele hoop meer en geen wenschen,
Mijn handen tasten en mijn tred is zwaar
Ik ga gebukt, en bang als oude menschen.

— — — — —
Nog enkelen zijn er van deze soort, of van een ander ernstig karakter, maar meestal geeft hij zijn verontwaardiging of spot in vroolijke, tintelende of luchtige gedichtjes weer. Hij staat niet voor maat of rijm; alles weet hij samen te vatten tot enkele woorden die zijn gansche bedoeling geven, zooals hij zelf zegt: venijnig en puntig en bits.

b.v. O, die blinde blinde blinde
blinde blinde Duitschgezinde
Die maar nooit iets kunnen vinde
In hun hoch-kultursche vrinde
Dat niet über-hoch-volmaakt is,
Waarvan elk direct geraakt is;
Die 't eenvoudig niet verdragen
Als je 't maar zou durven wagen
Even, weifelend, te vragen,
Of in al die oorlogsdagen
d'Über-hoch-kulturelingen
Ooit één enkele fout beginen, enz.

— — — — —
Maar beter nog zijn Open Brief:

Heil U, hoog erhavene Lieden,
Luistert naar mijn Woord een Wijl,
En gestaat m' U Lof te bieden,
Groet U God! Hoog! Maaltijd! Heil!

— — — — —
en zoo verder, in aldoor allergeestigst volgehouden germanismen.

Of zijn Tennis-rijm, waaruit ik volgende coupletten aanhaal:

En luide klinkt het wijd en zijd
In 't „Engelsch”, ja! Zoo heet 't!
Van „Aag joe geddie? Yes! Ol gyt! —
Yoe pleet dis set? Y pleet it!”

— — — — —
Wij zeggen „Keem!” hier, om dat „spel”
Zoo gek klinkt. — 'k Wil niet vitten,
Maar 'k vraag je toch, hoe denk je wel
Dat „Gamel” klinkt voor de Britten?

— — — — —
Vlugger en raker gezegd kan 't haast niet.
Ook heel aardig zijn: De melkknecht, „Schimpt heusche-
lijk”, en Het ergste.

De rest van deze bundel bevat behalve:
De gevallen ruiter; Door de zijdeur; Het enkele woord,
eenige der grafschriften, en meer. Maar het geheel is
de moeite van 't lezen toch ten volle waard.

Q.

HANDBOEKJE der Practische Fotografie
voor eerstbeginnenden gevorderde Amateur-Fotografen.

H. W. IDZERDA.

In het voorwoord van dit boekje spreekt de schrijver de meening uit, dat een boekje, zuiver Nedelandsch product, d. w. z. behandelende alle fotomiddelen der omringende landen en ook aangevend de daar verschenen litteratuur zeer in ons land gewenscht is, omdat de nu verschijnende werken met analoge strekking in de oorlogvoerende staten

onvolledig zijn, daar zij die producten, die voortkomen uit een hen vijandige natie met voordacht onbesproken laten. Hoe dit zij het boekje zooals het verschenen is, is een krachtige steun voor den eerst-beginnende en een groote besparing aan materiaal daar de duidelijke wenken met talrijke voorbeelden van hoe het niet en hoe het wel moet zijn, hem spoediger neuswijs zullen maken, dan de eigen ervaring. De groote eigenaardigheid en ook charme van dit boekje is, dat, zooals de titel het vermeldde, het ook den meergevorderden amateur, hem, die werkt met het doel iets levends te maken en geen doode copie van eens gezien schoon, bij zijn streven krachtig ter zijde staat. Hij vindt hierin duidelijk en niet-geleerd uiteengezet de praktische voordeelen, die enkele lenzenstelsels geven, alles met voorbeelden, hij vindt beknopte aanwijzing tot het maken van broomoliedruk, gomdruk, kooldruk en van meerdere procedées, juist voldoende om hem ertoe te brengen, de kans eens te wagen en met succes uit den strijd te komen. En voorts is van groot belang, hoofdstuk elf uit het boekje, getiteld: „Uit de Praktijk”. Hier worden wij bekend gemaakt met de meer intieme ervaringen van den ernstigen amateur. Hij wijst ons waarop men letten moet bij het kieken van wolken en zeegezichten, bij voorjaars-stemmingen en herfsttinten, bij sneeuwgezichten en bij regenweer. Ook wat de groote moeielijkheden zijn bij portretten en stillevens enz. Voorafgegaan is een klare inleiding over compositie. En hij besluit het boekje met de zoo kostbare raad: „Druk op de knop, en doe de rest . . . zelf! De groote moeielijkheid om te vermijden, dat het een droogopsommen werd zag ook de schrijver sterk voor zich en zijn pogingen om deze zandbank te ontzeilen, kunnen als geslaagd beschouwd worden. Een schertsend motto bij elk nieuw hoofdstuk is hiervan een uiting. De uitgaaf is goed verzorgd. De foto's ter verlichting zijn met zorg gekozen. Het is een practisch boekje, dit handboekje der practische fotografen.

A. G. MARIS JR.

INGEZONDEN.

Nogmaals, en nu ten laatsten maal,
de S.W.-Belletrist.

Den Grooten Multatuli-vereerder, den heer A. H. Cohen.

Evenzeer Multatuli-vereerder als ik het ben, evenzeer bewonderaar van de mooie taal van Kloos en Perk als ik, waarschijnlijk, en, naar ik hoop, evenzeer, later van alle *verkeerde navolging van Grooten, door kleinen*. De Heer Tellegen heeft gelijk, het is zeer gemakkelijk in hoogdravenden taal te schrijven, maar om in hoogdravenden taal wat goeds te leveren, is het moeilijkste, wat er bestaat. De Heer Cohen kan het niet. (Zie Sonnet!) Wat de heer Cohen wel kan, is Multatuli-imiteren. De trant, de stijl, de vorm van zijn artikel lijken verdacht veel op die beroemde passage uit Woutertje Pieterse, waar de eerwaardige dominee Zielknijper een preek houdt over den tekst „dankie wel, Juffie Pieterse, mijn koppie is omgekeerd, dat zie je wel”. Dit geschiedt in de 50^e eeuw. (In de transcriptie gebruikt de Heer Cohen ook een toekomst-jaartal.)

Ik wilde dat de Heer Cohen ons „S.W.” nog dikwijls met zulke artikelen verrijkte, het zou er waarlijk op vooruitgaan. Maar voor dat hij dat doet, zou ik hem gaarne eenige praktische wenken willen geven:

1°. Als de Heer Cohen nogmaals imiteert, moet hij het zoo doen, dat men het niet merken kan.

2°. Zoude ik den Heer Cohen willen aanraden zich eens op de hoogte te stellen van enkele zaken, alvorens er tegen te schrijven: Zoo bv. weet de Heer Cohen niet wat een drama is, wat ten duidelijkste blijkt uit zijn betiteling van de roman Glorioso (zie *nogmaals* Woutertje Pieterse. Zou hij misschien Multatuli niet goed gelezen hebben? Dat kan niet.) Van humanisme begrijpt hij in 't geheel niets. Maar dat zal wel komen met de jaren.

3°. En ten laatste: Voorbarigheid is een der grootste fouten van Multatuli geweest, het was zijn meeslepende stijl, die hem waarschijnlijk zelf in vervoering bracht, terwijl hij zijn stukken schreef; de heer Cohen bezit die fout nog in grooteren mate.

Bij dezen getuig ik, wat ik hierboven al vermeld heb, dat het nooit in mij is opgekomen op eenigerlei wijze de werkelijk groote mannen van tachtig aan te vallen. Slechts hun decadenten laak ik. Al de ondervonden tegenstand komt voort uit een verkeerd begrip van mijn artikel, en dit is weer mijn schuld: het was, ik erken het, te heftig gesteld. Maar daarvoor zijn wij allen student en jong. *)

Wat U allen echter het meest gehinderd heeft bij het lezen van mijn artikel, en wat niemand heeft durven zeggen, is de verregaande verwaandheid, die er aan alle kanten uitspat. Dat is de fout van mijn pen en mijn natuur. Men moet de menschen nemen zooals zij zijn. Zie. *)

W. J. G. PAARDEKOOPER.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Vervolg Nieuw-Ingeschrevenen. 1916-'17.

J. L. van Praag, w.	J. v. Goyenkade 28, Leiden.
B. H. ter Kuile, e.	Dijkstraat 45, Helder.
B. D. The, w.	Piet Heinstraat 30, Delft.

Roosterwijziging.

Met ingang van 27 November wordt:

1°. Het college van Prof. de Haas voor W₃, van Maandag 10—11 uur verplaatst naar Maandag 9—10 uur.

2°. Het college van Prof. Westendorp voor W₃, E₃, van Maandag 11—12 uur verplaatst naar Maandag 10—11 uur.

3°. Het college van Prof. Feldmann voor E₃, van Maandag 10—11 uur, naar 11—12 uur.

De collegezalen blijven dezelfde.

Examenverlof.

Aan gemobiliseerde studenten der Technische Hoogeschool, die steun **noodig** hebben tot het bekomen van examenverlof met inbegrip van enkele weken verlof, onmiddellijk daaraan voorafgaande, tot laatste voorbereiding, wordt verzocht zich daartoe te wenden tot den Voorzitter hunner afdeeling en **niet** tot het College van Rector-Magnificus en Assessoren als bemiddelingscommissie voor studieverlof.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren.

Delft, 30 November 1916.

Mededeelingen.

De privaat-docent Mr. J. A. Veraart, zal eerst na de Kerstvacantie gelegenheid hebben zijn colleges te hervatten.

Het onderwerp zal zijn: „De belangrijkste collectieve arbeidscontracten in Nederland”.

De secretaris der Afdeeling Bouwkunde maakt bekend, dat de bij hem, door civiele studenten ingeleverde verslagen van practisch werken, kunnen worden teruggehaald aan de Afdeeling der Decoratieve Kunst, zaal 47, des Dinsdags, Donderdags en Zaterdag tusschen 10 en 4 uur.

De privaat-docent Dr. A. Toxopeüs zal voortaan college geven des Woensdags van 7—8 uur n. m., in zaal 4 van het Hoofdgebouw in plaats van Donderdags 6—7 uur n. m.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 21 November 1916, n°. 19054, afd. O, is voor het tijdvak van 1 Januari tot en met 31 Augustus 1917, benoemd tot assistent voor de architectuur aan de Technische Hoogeschool te Delft, J. P. Mieras, bouwkundige, Zeilstraat 19, Amsterdam.

CORRESPONDENTIE.

A. H. COHEN. Het boekje van Kolléwijn is voor zoo geringe prijs te verkrijgen, dat uw uiteenzetting overbodig is.

RED.

AGENDA.

DEN HAAG.

- 1 December. Theater-Verkade. 8¼ uur. Het groote Avontuur. Geb. voor Kunsten en Wetenschappen. 6½ uur. Duitse Opera. (Arthur von Gerlach). Lohengrin. Kon. Schouwburg. 8 uur. Gezelschap Max. Péral. La demoiselle de Magasin. Bouwmeester-Theater. 8 uur. Spree. Operette Kukeleku. Scala. 8 uur. Nap. de la Mar. Theater-Kabaal.
- 2 December. Theater-Verkade. 8¼ uur. Door de praatjes. Geb. voor Kunsten en Wetenschappen. 8 uur. Wiener-Operette. Dir. Georg Braun. Dreimäderlhaus. Kon. Schouwburg. 8 uur. Fransche Opera La vie de Bohème. Diligentia. 2½ uur. Buitengewone Kindermatinée. Diligentia. 8 uur. Zora Dorly, zang, den heer Paling, piano. Gebouw de Ruyterstraat. 8 uur. Ned. Vereen. Schoonheid in Opvoeding en Onderwijs. Openbare voordracht. Louis Couperus, onderwerp: Psyche. Bouwmeester-Theater. 8 uur. Spree. Operette Kukeleku. Scala. 8 uur. Theater-Kabaal. Nap. de la Mar.

Heden en volgende avonden: Albert-Frères, 8 uur, Winterseizoen.

ROTTERDAM.

- 1 December. Groote Schouwburg. 8 uur. N. V. Rotterdamsch Tooneel. Roeping.
- 2 December. Groote Schouwburg. 7½ uur. Ned. Opera. De Bruiloft van Figaro. Tivoli Schouwburg. 8 uur. Het Rott. Tooneel. Onder een dak.

ADVERTENTIEN.

Hôtel „CENTRAL”.

WIJNHAVEN 6-7.

Café-Restaurant 1e Rang.

OUDE DELFT 92.

Afzonderlijke Biljartzaal. Nieuwe Wilhelmina-Biljarts.

Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Dinners en Soupers.

Ook Dinners bij abonnement. 5—7 uur Avondsotels à 70 cts.

BEKENDMAKING.

Van af heden zal de **SCHOENHANDEL**, BINNENWATERSLOOT 32, door onderlinge overeenkomst en blijkens notarieele akte d.d. 22 November 1916, gedreven worden onder de firmanaam **PAANAKKER & Co.** Ons alom bekend Schoenwerk zal voortaan ook daar verkrijgbaar zijn.

Hoogachtend,

PAANAKKER & Co.

ENGLISHMAN,

highly efficient University éducation, specialising, in diction, declamation, literature, correspondence, etc.,
DESIRES PUPILS.

Brieven lett. Y. W., Adv. Bur. D. Y. ALTA, Den Haag.

Ter overname aangeboden voor f 25,— een complete geïllustreerde uitgave van

CATS (Van Vloten) 2 dln.,

met kopergravures. Adres PHOENIXSTRAAT 19.

TEEKENAAR

vraagt Werktuigkundige teekeningen in inkt te zetten of te calqueeren. Beslist **NET WERK.**

Brieven onder No. 649, Bureau van dit Blad. - (649)

OUDE DELFT 120 - DELFT:

Uitzending van Diners.

Jachtschotels - Nassi-Goreng.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

Voor het

Omlijsten van Corpsdiploma's

met rood linnen rand
of rood houten lijst

beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en
Drukkerij J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33-35, DELFT

GROOTE KEUZE ETSEN

SMAAKVOL OMLIJSTEN
van Platen en Foto's

ELECTRISCHE LIJSTENFABRIEK

:: A. C. VAN BOKHOVEN ::

KOORNMARKT 77

TELEFOON 451

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Oude Platina Kroezen

en ander PLATINA-AFVAL wordt ingekocht
à f 5.50 per gram.

Adres L. SIMONS, Westeinde 301a.

Telefoon Haag 170.

's Gravenhage.

Wed. J. W. HAANEPEN.

BINNENWATERSLOOT 36.

TELEFOON No. 252.

RUIME SORTERING
in doozen **BORSTPLAAT,**
MARSEPEIN en **BONBONS**

LOKALEN

voor vergaderingen enz. beschikbaar
CHOORSTRAAT 16a. - TELEF. 417.

Tarief aan te vragen aan den concierge.